

[Udenrigsministeren]

bred og grundig en information som overhovedet muligt om de emner, der selvsagt er af meget stor interesse for den grønlandske befolkning, og vi skal gøre vort til at sørge for at få et godt samarbejde, så vi sørger for, at der bliver skabt klarhed over de problemer, hvor der måtte være uklarhed.

I øvrigt vil jeg takke for adskillige gode indlæg i debatten i dag. Regeringen håber meget, at det dagsordensforslag, som hr. Per Stig Møller fremsatte på vegne af de fire regeringspartier, bliver vedtaget. Det håber vi, dels fordi det er et meget perspektivrigt forslag, der anbringer problemerne i den rette sammenhæng, dels fordi vi meget nødig ser et af de to andre forslag vedtaget. Jeg tror ikke, jeg behøver at argumentere for, hvorfor regeringen må vende sig stærkt imod det dagsordensforslag, hr. Jens Thoft har fremsat.

Men jeg vil gerne begrunde nærmere, hvorfor vi må advare – endda advare ganske stærkt – mod at vedtage hr. Lasse Budtz' forslag. Jeg tror ikke, det er rigtig gennemtænkt, og jeg håber, at de, der har udtrykt interesse for det, vil høre, hvad jeg siger nu, det er nemlig også rettet bl.a. til hr. Jørgen Estrup. Det er ikke den første del af forslaget – det er for så vidt rummet i, hvad regeringen har foreslået – det er den anden del.

Nu skal vi huske på, at der er nedsat et nordisk embedsmandsudvalg, hvor eksperter på dansk initiativ behandler spørgsmålet om Norden som atomvåbenfri zone. Da det er noget, som hr. Lasse Budtz og andre har lagt meget stor vægt på, forekommer det ikke særlig seriøst igennem den formulering, hr. Lasse Budtz har valgt her, at forsøge at afgrænse det arbejde, der foregår. For når hr. Lasse Budtz her siger, at man med en tillægsaftale skal inddrage Østersøen som atomvåbenfrit område, undgår man ikke dermed at præjudicere det arbejde, som foregår for øjeblikket i ekspertudvalget.

Hvis nu vi tænker os, at man vedtager et sådant forslag, begrænser man i virkeligheden på den måde gennem sin formulering zonen til de fem nordiske landes landområder samt Østersøen. Det vil bl.a. udelukke Kolahalvøen, og det vil udelukke havområderne omkring Island. I den forbindelse minder jeg om, at den islandske regering lagde overordentlig stor vægt på også at få det inddraget i arbejdet. Vi risikerer altså at skubbe Island væk, ødelægge

den nordiske enhed om dette arbejde. Desuden vil det udelukke de baltiske randstater, og jeg kunne blive ved. Jamen de fem nordiske udenrigsministre har gjort det klart, at det arbejde, der foregår i ekspertudvalget om zonen, omfatter de fem landes landområder, omkringliggende have samt tilstødende landområder, f.eks. Kolahalvøen.

Hr. Lasse Budtz kommer altså her med en snævrere afgrænsning af det område, man behandler, end det, der er vedtaget af de fem nordiske lande, og det kan ikke være særlig gennemtænkt. Derfor ville det bedste såmænd være, om hr. Lasse Budtz trak sit forslag tilbage, og så kunne han passende vælge at støtte det forslag, hr. Per Stig Møller har fremsat. Det synes jeg ville være perspektivrigt og røbe en seriøs interesse for det emne, vi behandler her i dag.

Jens Thoft (SF):

Konklusionen af denne debat er klar: 40 års dansk sikkerhedspolitik for at fastholde vores nærområde som lavspændingsområde er brudt sammen. Det erkender udenrigsministeren, og det erkender de øvrige partier i Folketinget. Alle parter erkender også, at der foregår en bekymrende oprustning i nordområderne, at nordområderne i stigende grad inddrages som konfrontationsområde for supermagterne.

Men i stedet for at drøfte, hvad vi kan gøre for at ændre tingene, sådan som hr. Lasse Budtz, hr. Jørgen Estrup og hr. Jørgen Tved gjorde det, beskæftiger udenrigsministeren og regeringspartierne og ikke mindst fru Annette Just – det var næsten det styggeste indlæg af dem alle sammen – sig først og fremmest med, hvad der kom først, ægget eller hønen, om det nu er den sovjetiske oprustning i Murmansk, der er årsagen, eller årsagen til oprustningen i Murmansk i virkeligheden er nederlaget under Cubakrisen, eller hvad er egentlig årsagen, og hvem har hvor mange kanonrør, og om de nu kan det samme? Men det er ikke særlig interessant, hvis det, det drejer sig om, er at genskabe, genetablere Norden som lavspændingsområde; så må vi drøfte, hvad vi kan gøre af praktiske tiltag for at ændre tilstandene i nordområderne, sådan som de er i dag.

SF forsøgte i sin dagsorden at kridte banen op for at tvinge regeringen til handling, og Socialdemokratiets ordfører, hr. Lasse Budtz, lag-